

Pressupostos o pressupostos

«El Govern ha d'escenificar que governa, diluint una sensació de provisionalitat que no és la millor plataforma per aspirar a projectes nacionals ambiciosos»

Els pressupostos són el termòmetre de la solidesa d'un Govern. Un executiu que no aconsegueix aprovar els seus comptes no pot desempallegar-se d'una imatge de provisionalitat. En aquests moments, els pressupostos estan a l'aire a la Generalitat, a l'Estat i a l'Ajuntament de Barcelona. A Madrid, l'acord entre el PSOE i Podem ha permès visualitzar la voluntat de fixar un relat contra l'austeritat, fregant, això sí, l'heterodòxia respecte als dictats europeus. A Catalunya, el més calent és a l'aigüera i els darrers pronunciaments de les forces polítiques dibuixen un panorama encara incert. La pròrroga dels comptes és probable.

Mentre els comuns proposen un augment de l'IRPF al 2% de la ciutadania amb uns ingressos superiors als 90.000 euros

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/167622/comuns/insten/reforma/fiscal/recaptar/600/700/milions/mes>) -queden lluny els temps en què això semblava classe mitjana-, ERC topa amb la conjuntura dels pactes amb Junts per Catalunya, que el vicepresident Aragonès ha corroborat parlant d'"unitat d'acció" en el si del Govern (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167306/pere/aragones/estem/disposats/revisar/fiscalitat/haura/unitat/accio/al/govern>) . Però alhora Esquerra s'obre a estudiar la reforma fiscal amb els comuns. I el PDECat es fa fort en una posició més liberal, reticent a canviar el model fiscal (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167655/pdecat/defensa/congelar/pressio/fiscal/no/modificar/irpf/pressupostos>) .

El debat pressupostari entra en el seu moment àlgid quan comença una setmana de mobilitzacions en el sector sanitari

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/167665/metges/visibilitzen/seu/malestar/set/anys/despres>) . El fantasma del retorn de les grans protestes del primer Govern Mas comença a neguitejar en un sector de l'independentisme. El terreny de joc de tots els partits és, certament, estret. Ho és també el de la Generalitat pel que fa als impostos. També algunes de les propostes dels comuns tenen un component estètic de poc recorregut, com la seva petició de convertir l'ICF en un banc social. Estan en condicions a Catalunya En Comú-Podem de garantir que tindria la targeta bancària que només pot atorgar el Banc d'Espanya?

Tornen les protestes socials i semblen llunyanes les expectatives de noves eleccions, "botó nuclear" en mans només del president de la Generalitat, molt més encara davant de dues variables: la dificultat per endreçar la nova marca liderada per Puigdemont, la Crida Nacional (<https://www.naciodigital.cat/noticia/165679/relacio/amb/pdecat/al/futur/proc/10/claus/crida>) , en tensió encara amb el PDECat; i de l'altra, el que diuen les enquestes sobre el lideratge d'ERC dins de l'independentisme (<https://www.naciodigital.cat/noticia/167458/erc/imposaria/clarament/eleccions/independentisme/ampliaria/majoria>) .

Amb l'amenaça d'una erosió del Govern pel flanc social, i sense cap atractiu per anar a una dissolució del Parlament, la majoria sobiranista està abocada a intentar pactar uns comptes que podrien tenir molts avantatges. El relat republicà es veuria reforçat, unint projecte nacional i despesa social, fent baixar el volum de la cridòria unionista contra "el Govern que governa només per mitja Catalunya". I una cosa que caldria per donar més pes a l'actual executiu: escenificar que es governa, diluint una sensació de provisionalitat que no és la millor plataforma per aspirar a projectes nacionals ambiciosos.